

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 12 เทศกาลธรรมดา ปี A

(วันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก ในบทอ่านแรกวันนี้ประกาศกเยเรมีย์ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงส่งมาหาชาวอิสราเอลราว 650 ปีก่อนพระเยซูเจ้า ได้พูดเป็นนัยถึงประสบการณ์ที่เจ็บปวดซึ่งท่านต้องประสบในฐานะประกาศกของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงสั่งท่านให้พูดความจริงกับเพื่อนร่วมชาติ ท่านเผชิญหน้ากับการต่อต้านที่รุนแรงทั้งจากประชาชน บรรดาสมณะ และกษัตริย์ พวกเขาได้ทำผิดด้วยการละทิ้งพระเจ้าเที่ยงแท้ และหันไปนับถือพระเท็จเทียม ยิ่งกว่านั้น พวกเขายังปฏิเสธพระเจ้าสิ่งที่ยะเรมีย์ได้เทศน์สอน ท่านได้ถูกจองจำในคุก ถูกประณามและถูกเหยียดหยาม และสุดท้ายต้องตายในต่างแดนห่างไกลจากบ้านเกิดเมืองนอนที่ท่านรัก พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงทำให้อันตรายที่รอคอยบรรดาศิษย์ของพระองค์ลดน้อยถอยลง พระองค์ทรงเตือนพวกเขาตรงๆ ว่าชะตากรรมของพวกเขาคือคล้ายกับของเยเรมีย์ กล่าวคือ พวกเขาจะได้รับการดูถูกเหยียดหยาม ถูกเบียดเบียนข่มเหง ถูกทรมาณ และถูกประหารชีวิต พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่าไม่ว่าคนอื่นจะทำอะไรกับพวกเขา พวกเขาไม่ควรกังวลใจ แน่نون เมื่อฟังดูผิวเผิน คำเตือนใจนี้ดูเหมือนจะแปลก แต่พระเยซูเจ้าทรงมีเหตุผลของพระองค์ ก่อนอื่นหมด เราต้องเข้าใจว่าความตายเป็นสัจธรรมที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถหลีกเลี่ยงได้ ไม่มีอำนาจมนุษย์คนใดสามารถทำกับมนุษย์อีกคนหนึ่งได้มากกว่าที่ธรรมชาติได้กำหนดไว้ ในเมื่อทุกคนต้องตายอยู่แล้ว ทำไมเราจึงต้องกลัวความตายอีกเล่า?

หลังจากได้ทรงบอกบรรดาศิษย์ไม่ให้กลัวความตายแล้ว พระเยซูเจ้าทรงบอกพวกเขาให้เกรงกลัวพระเจ้า ดูเหมือนไม่ใช่เรื่องปกติสำหรับพระเยซูเจ้าที่ทรงใช้ความจริงนี้กระตุ้นพวกเขา แต่พระองค์ทรงตระหนักดีว่าเมื่อเวลาที่พระองค์ต้องจากโลกนี้ไปมาถึง เวลานั้นจะเป็นเวลาที่ยากลำบากสำหรับพวกเขาและพวกเขาจะต้องการบางสิ่งเป็นหลักยึดเหนี่ยวซึ่งทำให้พวกเขาสามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากนั้นด้วยความเพียรทน ดังนั้น พระองค์จึงไม่ทรงลังเลพระทัยที่จะชี้ให้พวกเขาเห็นว่าบุคคลเดียวที่พวกเขาควรเกรงกลัวคือพระเจ้า ผู้ทรงมีอำนาจที่ฝังทั้งร่างกายและวิญญาณของพวกเขาไว้ในนรกตลอดนิรันดร์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจะต้องไม่ละทิ้งพระเจ้า เมื่อเผชิญหน้ากับการข่มขู่เอาชีวิต เพราะพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นมีอำนาจในการลงโทษตลอดนิรันดร์

อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงปล่อยให้บรรดาศิษย์จมอยู่กับภาพลักษณ์ที่น่าเกรงขามของพระเจ้าแบบนี้เท่านั้น เหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำในหลายโอกาสที่ผ่านมา พระองค์ทรงบอกว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขามาก และเพื่อพวกเขาจะเข้าใจความจริงนี้พระองค์ทรงใช้สิ่งสร้างที่ดูเหมือนไร้ค่าในสายตาของคนทั่วไปมาอธิบาย พระองค์ทรงบอกว่าแม้ว่านกกระจอกเป็นสิ่งสร้างที่มีค่าเพียงน้อยนิด แต่ไม่มีพวกมันแม้แต่

ตัวเดียวที่ตายไปโดยพระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบ บรรดาศิษย์มีค่ามากกว่านกลายเท่าในสายพระเนตรของพระองค์ ผู้ทรงเอาพระทัยใส่แม้แต่จำนวนเส้นผมบนศีรษะของพวกเขา

ความทุกข์ยากลำบากของผู้ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง แม้ว่ารูปแบบอาจเปลี่ยนไป สิ่งที่เกิดขึ้นกับเยเรมีย์เมื่อ 650 ปีก่อนพระเยซูเจ้า ก็เกิดขึ้นกับเราผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ราว 2000 กว่าปีหลังจากพระเยซูเจ้า เราต้องการและจะยังคงต้องการหลักยึดเหนี่ยวและแรงบันดาลใจให้มีความเพียรทนต่อไป เยเรมีย์และบรรดาอัครสาวกได้ประสบกับการถูกละเลยทอดทิ้งและการเบียดเบียนข่มเหงมากมาย บางทีเราหลายคนอาจกำลังเผชิญชะตากรรมเดียวกันเพราะพระนามและการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า บางคนอาจถูกข่มขู่เอาชีวิตจากผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ซึ่งเสียผลประโยชน์จากการเข้าไปช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว บางคนอาจถูกทำร้ายร่างกายและทรัพย์สินเพราะไปขัดขวางนายทุนที่เอาใจเอาเปรียบคนยากจน บางคนอาจกลายเป็นแกะดำเพราะเป็นคนเดียวที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดดวงผลประโยชน์เข้าตนเอง ในหน่วยงานจนต้องออกจากงานนั้น บางคนอาจถูกประณามว่าเป็นคนไม่เคารพสิทธิเสรีภาพส่วนตัวของบุคคลอื่นเพราะไปขัดขวางกฎหมายการทำแท้งเสรีว่าเป็นสิ่งที่ผิด เป็นการฆ่าคนที่ไม่มีความรู้สึกผิดเย็นแน่นอน ในปัจจุบันการยึดมั่นและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะนอกจากจะได้รับการเบียดเบียนข่มเหงแล้ว กระแสของวัตถุนิยม บริโภคนิยม และสัมพัทธนิยมซึ่งถือว่าดีชั่วหรือถูกผิดขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลกำลังมาแรง จนหลายคนไม่รู้ว่าจริง ๆ แล้วอะไรดี อะไรชั่ว หรืออะไรถูก อะไรผิด บางคนมองการคอร์รัปชันว่าไม่ผิด ถ้าตนเองได้ผลประโยชน์ด้วย บางคนมองการโกงเป็นขั้นตอนหนึ่งของความสำเร็จและความร่ำรวย นั่นคือ ถ้าไม่โกง ก็ไม่ชนะ ถ้าไม่โกง ก็ไม่รวยสุดท้าย เขาถือว่าการโกงเป็นวิธีการที่ถูกต้อง ในฐานะคริสตชน เราต้องยึดมั่นในคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า และพระศาสนจักรเป็นหลัก ไม่ปล่อยตัวตามกระแสของโลกต่าง ๆ เหล่านี้ แม้ว่าการดำเนินชีวิตทวนกระแสของเราอาจได้รับแรงต้านและการคุกคามเอาชีวิตก็ตาม

พี่น้องที่รัก ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ให้เราจำพระดำรัสของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้ที่ว่า **“อย่ากลัวมนุษย์เลย”** (มธ 10:26) ซึ่งหมายความว่าเราต้องไม่ติดตามความคิดและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา และต้องไม่เลียนแบบอย่างพวกเขา เราต้องไม่กลัวการเบียดเบียนข่มเหง การกล่าวร้ายและการถูกละเลยทอดทิ้งของพวกเขา สิ่งที่เราสามารถทำได้มากที่สุดคือฆ่าเรา แต่พวกเขาไม่สามารถลงโทษเราให้ตกนรกได้ ดังนั้น ถ้าเราจะกลัว ขอให้กลัวถูกคน นั่นคือ เกรงกลัวพระเจ้าแน่นอน เราต้องเกรงกลัวพระองค์ แต่เราต้องไม่ลืมด้วยว่าพระองค์ทรงรักเรามากด้วย พระเจ้าผู้ซึ่งเรามานมัสการพระองค์ในมิสซาวันนี้มีอำนาจตัดสินเราให้ตกนรกได้ แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงดูแลเอาใจใส่เราและประทานพลังแห่งความเพียรทนในยามที่เราต้องการด้วย **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**